

Hiszek

Énekek: 135;295 és 316.

Bibliailvasás: „Jézus Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól, és a Lélek indítására a pusztában tartózkodott negyven napon át, miközben kísértette az ördög. Nem evett semmit azokban a napokban, de azok elmúltával megéhezett. Az ördög pedig így szólt hozzá:

- Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré.

Jézus így válaszolt neki:

- Meg van írva, hogy „nem csak kenyérrel él az ember”. [*] [[5Móz 8,3](#)]

Ezután felvitte őt az ördög, megmutatta neki a földkerekség minden országát egy szempillantás alatt, [*] és ezt mondta neki:

- Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom. Ha tehát leborulsz előttem, tied lesz mindez.

Jézus így válaszolt neki:

- Meg van írva: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.” [[5Móz 6,13](#)]

Ezután elvitte őt az ördög Jeruzsálembe, a templom párkányára állította, és ezt mondta neki:

- Ha Isten Fia vagy, vedd le innen magad, mert meg van írva: „Megparancsolja angyalainak, hogy őrizzenek téged, [[Zsolt 91,11-12](#)] és kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.”

Jézus így válaszolt neki:

- Megmondatott: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.” [[5Móz 6,16](#)]

Amikor mindezek a kísértések véget értek, eltávozott tőle az ördög egy időre.” Lk 4: 1- 13.

Alapige: „Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” Zsidók 11, 6

Egy alkalommal egy kétségbeesett édesapa járult Istenhez és kiáltott Jézus Krisztushoz szabadításért. Ő hitte az Isten létét és jutalmat is várt tőle; a meghallgatás jutalmát remélte a fia ügyében, és noha egy volt a fiával (Márk 9:22), gyermekét ennek ellenére magánál is jobban szerette. A karjában vitte az ördögtől elgyötört fiát Jézus tanítványaihoz, de ők nem tudtak rajta segíteni. Aztán Jézushoz fordulva elmondta, hogy gyermekében néma lélek van, (Márk 9:17) és ahol csak előfogja, szaggatja őt; ő pedig tajtékot túr, a fogát csikorgatja, és elfonnyad. Azt is elmondta, hogy a tanítványai sikertelenül próbálkoztak (Márk 9:18). Ekkor Jézus felsóhajtott és így szólt:

- Oh hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám. (Márk 9:19)

Akkor a gyermeket hozzá vitték; és mihelyt ő meglátta azt, a lélek azonnal szaggatni kezdte azt; és leesvén a földre, tajtékot túrva fetrengve rángatózott. (Márk 9:20) Az Úr megkérdezte a gyermek atyját:

- Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig válaszolt:
- Gyermeksége óta. És gyakran veti őt tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, könyörülvén rajtunk. (Márk 9: 21-22) Jézus akkor ezt mondta neki:
- Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek. (Márk 9:23) A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással mondta:
- Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek. (Márk 9:24)

Elgondolkodtató, hogy Jézus hitetlennek nevezte azokat az embereket, ahol a messiási ördögűzés csodája megtörtént; vajon milyen hitbéli állapotban van ahhoz képest ez a mi nemzedékünk?

Ma, amikor a nyugati keresztyénség **meghasadt** a kezdeti első szeretete¹ és hitvallásossága, valamint az utolsó napokban bekövetkező egy igaz hittől való nagy elszakadás között, az anyaszentegyház egyetlen Ura, a szívemre helyezte az ő népének 2000 év óta megvallott győzelmes hitének összefoglalását, az Apostoli Hitvallást, melynek első szava így hangzik:

- „HISZEK!”

Mielőtt bárki azt gondolná, hogy ez az említett nagy elszakadás őt nem érinti, mert valahol rajta kívül van és tőle távoli földrajzi határokkal leírható területre szorítkozik csupán, akkor kiábrándítom, mert azt kell mondanom, hogy ez a **nagy szakadás**² egy gigantikus, ha úgy tetszik **globális földcsuszamás**³, amely minden egyes ember szívét a maga sárözöne alá temeti. E sötét szennylavina alatt megdermedt szívben mindenki eldönti, hogy továbbra is hisz az Úr Jézus Krisztusban és üdvözl, vagy megtagadja és kiveti Őt a szívéből, az egyetlen Krisztust, helyére pedig az Antikrisztust ülteti saját teste templomának trónjára. (2Thess 2:3-4) És ha valaki azt gondolná, hogy ebben a mi időnkben könnyű lesz az Isten gyermekeinek állást foglalni Krisztus és az Antikrisztus között, az csendesedjen el Illés történetével az élő Isten előtt és jól szívlelje meg az éjféli sötétséget kettéhasító **nagy kiáltást**⁴, amikor így szól az Úr:

- „Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt!” 1Kir 18:21

Jézus Krisztus pusztai megkísértésnek története, amit a bibliaolvasás során hallhattunk, nem egyéb, mint a Sátánnak arra való kísérlete, testközelből vívott tusája, hogy Jézus maga is őt helyezze szíve trónjára. Urunk Jézus mindvégig ellene állt, és eme harcok hitének példája bennünket is kötelez!

Minden keresztyén hiszi és vallja az Apostoli Hitvallásban összefoglalt közös hitünknek e hitvallásban sorba állított tételeit. Vajon tudjuk-e, tudatosul-e bennünk, hogy valójában mit is hiszünk, és tudjuk-e, hogy mi történik akkor, amikor hittel hangos szóval teszünk vallást közös hitünkről? Mi történik akkor, amikor keresztyénként mondom ki ezt a szót, hogy „hiszek?”

1. Az ajkamat elhagyó hangos „hiszek” mindenekelőtt az Üdvözítő Jézus Krisztusnak könnyek közt kimondott örömteljes, boldog válaszom, melynek történetében ugyanakkor benne van a Sátán ellenem és az én ellen vívott eddigi harcaimnak -, és hitetlenségem minden kudarca is.

¹ De az a [mondás]om ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz. Jel 2:4-5

² Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem [jön az el addig], mígnem bekövetkezik előbb **a szakadás**, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát. 2Thess 2:3-4

³ És bocsáta a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyó vizet, hogy azt a folyóvízzel elragadtassa. De segítségül lőn a föld az asszonynak, és megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé a folyóvizet, amelyet a sárkány az ő szájából bocsátott. Megharagvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyásgtétele (...). Jel 12:15-17

⁴ Éjfélkor pedig kiáltás lőn: Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe! Máté 25:6.

E „hiszek” kimondásakor Jézus Krisztus arca előtt állok kiszolgáltatottan, leplezetlenül, hogy kegyelme palástjával Ő maga takarjon be, mint atyja, az ő hazatérő tékozló fiát. (Lukács 16: 1-11)

Az ajkamat elhagyó hangos „hiszek” nemcsak az Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak megvallott bizalmam, hanem ugyanakkor az ördögnek való határozott ellenszegülésem is! Eme ellenállásom lényege az, hogy bárhogy történjen is én Jézus Krisztusban hiszek!

2. Hiszek másodszor boldog hinni akarás, amelyben gyermekként kötettem elszakíthatatlan kötelékekkel Teremtő Istenemhez és mennyei Atyámhoz.
3. Hiszek harmadszor birtokolt hitetlen hitem és vágyott hívő hitem elégtelenségének felismerése és megvallása erős segítségkiáltásban, amelyben egyetlen Szabadítót kérek, hogy adja meg a végső győzelemhez vezető hitet és utat.

Ez az üdvözítő hit mindenekelőtt megváltott és üdvözített emberi állapotom lételeme, mint a hálnak a tenger, ahol a Mindenható Örök Isten élő valósága úgy vesz körül és úgy tölt be mindent, ahogy az óceánok, vagy maga a légkör a Földet. Továbbá az üdvözítő hit együtt van Krisztussal, egyetlen üdvözítőnkkel, Tőle elválaszthatatlan! Nemhiába idézi Pál Athénban korának valamelyik költőjét, ki szerint is, mi emberek, Istenben élünk, mozgunk, vagyunk, (ApCsel 17: 28) azaz Isten a mi lételemünk!

A vízi élőlények nem nyitnak vitát arról, hogy mennyivel magasabb rendű és jobb a szárazföldi lét, vagy magát a levegőget, sőt a világűrt is (a kozmoszt) az ott élés céljából meghódítani. A vízi élőlények közt tehát nincs vita arról, hogy lehet másként és máshol is élni, mint a vízben, mert ők a víz világához tartoznak és a lételemük a víz. De, ahogy ők tartoznak a tengerhez úgy tartozunk mi Jézus Krisztushoz és az Ő, e világ kezdete előtt már számunkra elkészített örök világához. (Mt 25: 34; Ján 17:24; Ef 1:4) Mondhatják ugyan nekünk megvető gúnnyal, hogy a Krisztushit elavult, ócska, gyermekded dolog, és hogy nincs valóságalapja, se jövője, ezért fogadjuk el a csúfolóink disznó-vályús gyalázatos valóságát (Lk 15: 15-16), csak hogy akkor semmink nem marad, sőt a semmi szorongásokkal teli pokla, a kétségbeejtő halál és a kárhozat lesz akkor a világunk.

A hit tehát nem hiszékenység, nem egyfajta alacsonyabb rendű szellemi funkció, agymosáson átment zombi állapot, amikor akaratunk fel van függesztve és tesszük, amit parancsolóink kényük kedvük szerint parancsolnak. Nem! A keresztyén hívő a legteljesebb értékű Jézus Krisztus hasonlatosságú ember!

Igaz hit és igaz tudás úgy tartoznak együvé, mint az agy jobb és bal félteke, tehát nem egymásnak az ellenségei, sőt a legjobb szövetségesei egymásnak. A hitnek tehát nem a tudás és az igaz ismeret az akadálya, vagy az ellenséges ellenfele, hanem az igazságként eladott hazugság és a félelem, amivel a gonosz rettent és fenyeget. Meg van írva, hogy az ördögök is hiszik az Istent, de rettegik⁵ Őt, azt akarják, hogy te is velük együtt rettegj, azaz légy közülük egy.

Amikor tehát azt mondom, hogy „hiszek”, valami hallatlan merészséget követelek el, mert szembe megyek e világ gonosz fejedelmének minden fenyegetésével, amellyel ezer oldalról is támad, és megvallom, hogy bárhogyan legyen is én Jézus Krisztusra bízta magam, aki él és uralkodik.

A hit ahhoz hasonló cselekedet, mint amikor a menyasszony eldönti, hogy összeköti az életét a vőlegényével, mert megbízik benne, mert rá bízta magát, mert bizonyossága van iránta való szerelméről, ezért ő is hasonlóképpen válaszol neki. Ez bizony csodálatos merészség és

⁵ Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek. Jak 2:19

bátorság mert valójában nincs semmi kézzel fogható, csak a másikba vetett bizalmam, szeretetem és elköteleződésem.

A hívő, a hit atyjának gyermekeképpen a hit lépéseivel jár a világon, ahogyan egykor Péter is járt a hullámzó tengeren (Mt 14: 24-29). Olvassuk el a Zsidókhoz írt levél 11. fejezetét, és nézzük meg jól a mi Urunknak hitben végigharcolt életét, vagy az apostolokét, a reformátorokét, az általunk ismert, Istentől megpróbált hithőskét, talán egy édesanya, egy nagyszülő Jézusban bízó életét!

A hit valójában nem választási opció, mely szerint, ha akarom, akkor jó, de ha nem akarom az is jó. Pontosan úgy nem választás kérdése, mint a lélegzetvétel! Aki nem akar lélegezni, mert nagy tudásával okosan és bölcsen a nem lélegzést választja, az valójában már halott; még egy kicsit vergődik, de végül megfullad és meghal. Ezért mondta Isten, hogy aki a jó és gonosz tudásának fáját, annak halált termő gyümölcseit választja az élet fája helyett és minden más ehető gyümölcs és meghozó fa helyett, az a halálnak halálával hal meg még azon a napon, amelyen eszik arról. Így lesz a Krisztus hite nélküli ember élete nem élet, hanem ez az Isten iránti bizalmatlanságban fuldokló vergődés, gyalázatos haláltusa, még akkor is, ha megtévesztésképpen ez a földre leterített, sőt földbe döngölt folytogatott, minden nap bíborba és patyolatba öltözik is, és hatalmas lakomán ünnepel az áldottaknak látszó gazdagok és a felhőtlenül vidámak társaságában.⁶

Amikor tehát Szentlélekisten azt mondja: „Higgy a Jézus Krisztusban” (Márk 1:15; 5:36; 11:24; Luk 8:50; Jn 1: 6-7; 6:29; 9: 36; 10: 38; 11: 15; 12: 36; 13: 19; 14: 1-2; 11 és 29; 19: 35; 20: 31; ApCsel 16: 31; 19: 4; Fil 1: 29; 1Ján 3:23; 5:13), akkor ezzel valójában az Ő újra indításának sokkját bocsátja reád. Mesterségesen lélegeztet téged az Isten, szíved izmait a saját lényét belevetve Ő személyesen mozgatja és életet lehel beléd. Megszabadít a fuldokló vergődéseidből. Felszabadít és felhoz a sötét mélyből, és hatalmat ad arra, hogy vágyakozva elfogadd a magad számára az egyetlen életet, a Krisztus Jézusban számodra is elkészített örök életet!

A „HISZEK” tehát nem más, mint a bűn emberének⁷ sárlavinája alól kihozott, a halál vize mélységeiből felszínre törő kimenekített legelső lélegzetvétele, amely által boldogan életre eszmél és az őt körülvevő testvérei csillogó szeretetében tudja, hogy kegyelmet talált, megszabadított és az élet veszi őt körül.

„Hiszek!”: ez a legfelségesebb szabadság és boldog életigenlés. Kérjük Isten Szentlelkét, hogy tegye mindennapi életérzésünké Krisztust, akit hitvallásunk hitével megvallunk. Ámen.

⁶ Lukács 16: 19-31

⁷ 2Thess 2:3-4